

skulle dømmes. Saaledes hænger Sagen sammen, men at give den Karakter af personlig Forfølgelse er efter min bedste Overbevisning fuldstændig utilbørligt.

Pedersen-Nyskov: Maa jeg til det ærede Medlem sige, at naar jeg udtalte, hvad jeg troede i mange Tilfælde var Motivet til, at man rejste hele denne Adressebevægelse, saa forstaar jeg udmærket godt, at det ærede Medlem ønsker at forsvare denne Adressebevægelse. Det er særlig i den Del indenfor Højre, der repræsenteres af det ærede Medlem, at denne Ild brænder stærkest — det ved jeg meget godt —, og hvor den senest vil slukkes — det er jeg ogsaa paa det rene med. Men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at naar jeg har haft nogen Grund til at tvivle om Motivet, vil jeg kalde i det ærede Medlems Erindring den Dag, Protesttoget gik forbi Rigsdagen og haanede Rigsdagen ved at vende Flagene nedad. Det ærede Medlem og jeg stod Side om Side i et Vindue i Formandens Værelse og saa paa dette Tog. Jeg spurgte det ærede Medlem: Hvad betyder dog dette? og det ærede Medlem svarede: Jeg ved ikke. Jeg havde en Følelse af, at det ærede Medlem ikke følte sig tiltalt af denne stygge Demonstration, her foregik, og som var et Udslag af de Følelser, der rørte sig hos de Folk, der gik der. Ja, jeg anser det ærede Medlem for i høj Grad at være en Hædersmand, selv om han nok saa meget er min Modstander. Jeg er overbevist om, at havde han gaaet i det Tog, vilde han ikke være gaaet med til en Demonstration som den, der blev foretaget med det danske Flag, da Toget gik her forbi Rigsdagsbygningen, men jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det var et Misbrug af det Enhedsmærke, som dog er Symbolet paa det danske Folks Frihed og Selvstændighed.

N. P. Jensen (Københavns 3die Valgkreds): Jeg ser slet ikke, at de Bemærkninger, det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov) nu fremførte om Protesttogets Forbimarch, have det allerringeste med Sagen at bestille.

Borghjerg: Ved Begyndelsen af denne Forhandling havde jeg et Spørgsmaal og i Grunden kun eet Spørgsmaal paa Hjerte — ja, jeg bortser fra, at ogsaa jeg kunde ønske at byde det nye Ministerium Velkommen, men det blev gjort af vort Partis Ordfører og mange andre af mine Partifæller paa en saadan Maade, at jeg

ikke har noget at føje dertil. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har ganske vist udnævnt mig til Rigshund. Jeg takker ham, fordi han tilføjede: af den ædle, store danske Race og ikke rangerede mig blandt almindelige Køtere og slet ikke mellem Slagterhundene. Det takker jeg ham for. Men jeg takker ham ogsaa, fordi han tiltroede mig den Egenskab, at jeg vedblivende trods Troskab kunde bide og bide til den Side, hvor der bør bides, nemlig der, hvor jeg mener det er rigtigt, og jeg skal nu straks have den Ære og Fornøjelse at hage Tænderne i det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som jo er til Stede her i Dag og, mærkeligt nok for Resten, er sluppen levende fra sin Sammenkomst med Stemmeretskvinderne i Aftes.

Det, at jeg vender mig til det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds, hænger sammen med det, jeg begyndte med at sige, nemlig det, at jeg ved Begyndelsen af denne Debat havde et Spørgsmaal, som laa mig paa Hjerte, men jeg troede, at det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds vilde have sparet mig for den Ulejlighed at tage Ordet i den Anledning. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds var jo saa heldig at kunne tale i Ordførernes Række. Det benyttede han sig ganske vist ikke af, men han talte dog ved Begyndelsen af Debatten, og jeg følte mig ganske overbevist om, at han ved den Lejlighed vilde have taget fat paa Banksvindelen og rettet et meget kraftigt Angreb mod denne Banksvindel, der nu ligger langt mere aabenlyst fremme gennem de afholdte Forhør end ved tidligere Lejligheder, hvor det ærede Medlem har rettet sit Skyts mod Banksvindelen. Det gjorde han imidlertid ikke. Jeg ved ikke rigtig, hvad Aarsagen er dertil, for det ærede Medlem hører vel ikke til — ja, undskyld, at jeg bliver i hans eget Billedsprog — de Hunde, der gø, naar det ikke gør noget, men lade være med at bide, naar det gælder. Det ærede Medlem har været meget kraftig i sin Kritik tidligere, og den Kritik har sikkert gjort sin Virkning og har, sammen med de Oplysninger, der nu gennem Forhørene og paa anden Maade ere komne frem, gjort sit til, at et københavnsk Pengeinstitut maaske har staaet lidt vaklende i den senere Tid. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem finder det noget brutalt, naar Nietzsche giver det gode Raad, at den, der er i Færd med at falde, ham skal man yderligere give et Puf. Jeg ind-